

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/204/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116207131
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adela Unčovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1116207131.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adely Unčovskej a členov senátu JUDr. Mariany Harvancovej a JUDr. Jany Vlčkovej, v právnej veci žalobcu: U.. K. Ď., E.. XX.X.XXXX, I. A. M. XXXX/X, I., zastúpeného: JUDr. Lucia Anovčinová, advokátka, so sídlom Ľadová 16, Bratislava, proti žalovanej: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, o náhradu škody, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 6.9.2018, č.k. 18C/40/2016-131, jednomyselne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.

Žalovanej sa proti žalobkyni nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 6.9.2018, č.k. 18C/40/2016-131 súd prvej inštancie žalobu zamietol (výrok I) a žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok II).

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 3 ods. 1 a 2, § 4 ods. 1 písm. b), § 5 ods. 1, 2, § 6 ods. 1 a 2, § 9 ods. 1, § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“) a vecne tým, že v danom prípade bolo v konaní preukázané splnenie zákonnej podmienky prerokovania žaloby o náhradu škody, keďže žalobca na základe písomnej žiadosti zo dňa 14.1.2016 požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Súd prvej inštancie v súvislosti s prejednávaním dopravného priestupku, zo spáchania ktorého bol obvinený žalobca, vyhodnotil (v poradí prvé) rozhodnutie vydané Okresným dopravným inšpektorátom Okresného riaditeľstva PZ v Kežmarku č.p. ORP-DI-SK - 385-2010 zo dňa 26.1.2011 ako nespĺňajúce charakteristiku nezákonného rozhodnutia, nakoľko uvedené rozhodnutie sa stalo právoplatným, keďže žalobca sa vzdal podania opravného prostriedku voči nemu, pričom na uvedenom závere nič nemení ani skutočnosť, že neskôr bolo rozhodnutie o priestupku v rámci mimo odvolacieho konania zrušené rozhodnutím Krajského dopravného inšpektorátu, č. p.: KRP-P-11-004/KDI-BCP-2011 zo dňa 24.2.2012. Vyslovil, že za nezákonné rozhodnutie je možné považovať rozhodnutie o priestupku (druhé v poradí) vydané Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Kežmarku, Okresný dopravný inšpektorát č.p. ORP-DI-SK-385/2010 zo dňa 31.5.2012 na základe zrušenia rozhodnutia č.p. ORP-DI-SK - 385-2010 zo dňa 26.1.2011 mimo odvolacieho konania. Konštatoval, že uvedeným rozhodnutím bol žalobca opätovne uznaný vinným zo spáchania dopravného priestupku, pričom rozhodnutie bolo následne v dôsledku rozhodnutia Krajského dopravného inšpektorátu, č.p. KRP-P-114-002/KDI-BCP-2012 zo dňa 1.8.2012 zmenené, avšak nie z hľadiska uznania viny za dopravný priestupok, ale z hľadiska uloženia trestu. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že na základe mimoriadneho opravného prostriedku (t.j. preskúmanie rozhodnutia orgánu verejnej správy súdom rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp.zn.

4Sžd/1/2013 zo dňa 11.6.2013) bolo rozhodnutie Krajského riaditeľstva PZ v Prešove, Krajský dopravný inšpektorát zrušené a vec mu vrátená na nové konanie a následne bolo rozhodnutie o priestupku Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Kežmarku, Okresný dopravný inšpektorát č.p. ORP-DI-SK-385/2010 zo dňa 31.5.2012 rozhodnutím Krajského riaditeľstva PZ, Krajský dopravný inšpektorát zo dňa 15.10.2013 č.p. KRP-P-168-014/KDI-BCP-2012 zrušené. Ostatné rozhodnutia označené žalobcom nepovažoval súd prvej inštancie za nezákonné podľa § 6 ods. 1,2 zákona č. 514/2003 Z.z. Uzavrel, že v danom prípade nie je daný základ právneho nároku v podobe nesprávneho úradného postupu orgánov verejnej správy, nakoľko ich hodnotiaci činnosť v rámci rozhodovania o priestupku sa premietla do konkrétnych rozhodnutí. Vo vzťahu k uplatňovanej škode uviedol, že pokiaľ žalobca viaže vznik škody k rozhodnutiu Okresného riaditeľstva PZ v Kežmarku, Okresný dopravný inšpektorát zo dňa 26.1.2011, tak je nutné uzavrieť, že predmetné rozhodnutie nemožno označiť za nezákonné, nakoľko žalobca proti nemu nepodal riadny opravný prostriedok a škoda, ktorú si žalobca uplatňuje v súvislosti s týmto rozhodnutím je premlčaná, nakoľko k zrušeniu rozhodnutia došlo na základe rozhodnutia Krajského riaditeľstva PZ, Krajský dopravný inšpektorát, č.p.KRP-P-11-004/KDI-BCP-2011 zo dňa 24.2.2012 v mimo odvolacom konaní. Z uvedeného vyvodil, že žalobca sa o vzniku o škody dozvedel a kto za ňu zodpovedá dňa 1.3.2012, kedy bolo uvedené rozhodnutie doručené jeho právnomu zástupcovi a tento moment súd považuje za rozhodný okamih nadobudnutia vedomosti o vzniku škody a subjektu za ňu zodpovedného bez ohľadu na ďalší priebeh konania o priestupku a rozhodnutí v tomto konaní vydaných. Keďže lehota na podanie žaloby o náhradu škody uplynula 01.03.2015, uzavrel, že žaloba bola podaná 6.4.2016 po uplynutí premlčacej lehoty. Záverom dal do pozornosti skutočnosť, že podľa § 8 ods.6 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody nevznikne, ak si osoba uloženie trestu, ochranného opatrenia alebo väzby zaviniť sama. Poukázal na to, že rozhodnutím Najvyššieho súdu SR v konečnom dôsledku bolo rozhodnutie v poradí druhé o dopravnom priestupku síce v preskúmvacom konaní zrušené, avšak najvyšší súd v odôvodnení výslovne uviedol, že "nemal žiadne pochybnosti o porušení dopravných predpisov žalobcom v tom, že nedal prednosť protiidúcemu autobusu", otázna ostala skutočnosť výslovnej viny žalobcu alebo spoluzavinenia druhým vodičom motorového vozidla a osobou, ktorá v dôsledku dopravného priestupku utrpela zranenie. Na základe uvedeného žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 150/2016 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) úspešnej žalovanej nepriznala nárok na náhradu trov konania, nakoľko si ho v konaní neuplatnila.

3. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p., t.j., že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že v konaní označil nezákonné rozhodnutia, a to: 1/ rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ v Kežmarku, Okresný dopravný inšpektorát, č. ORP-DI-SK-385/2010 zo dňa 26.1.2011, 2/ rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ v Kežmarku, Okresný dopravný inšpektorát, č.p. ORP-DI-SK-385/2010 zo dňa 13.7.2011, 3/ rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ v Kežmarku, Okresný dopravný inšpektorát, č.p. ORP-DI-SK-385/2010 zo dňa 31.5.2012 a 4/ rozhodnutie Krajského riaditeľstva PZ v Prešove, Krajský dopravný inšpektorát, č.p.KRP-P-114-002/KDI-BCP-2012 zo dňa 1.8.2012. Ďalej uviedol, že posledné rozhodnutie Krajského riaditeľstva PZ v Prešove bolo zrušené rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.6.2013, sp.zn. 4Sžd/1/2013 a následne bolo zrušené aj rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ v Kežmarku, Okresný dopravný inšpektorát zo dňa 31.5.2012, a to rozhodnutím č.k. KRP-P-168-014/KDI-BCP-2012 zo dňa 15.10.2013. Tvrdil, že až dňa 27.11.2013, kedy bolo jeho právnomu zástupcovi doručené oznámenie o zastavení konania sa mohol prvýkrát dozvedieť o vzniku škody a kto za ňu zodpovedá. Na základe uvedeného mal za to, že súd prvej inštancie nesprávne ustálil, že žalobca sa o vzniku škody a kto za ňu zodpovedá dozvedel už dňa 1.3.2012. Upriamil pozornosť na odôvodnenie rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.6.2013, sp.zn. 4Sžd/1/2013, z ktorého vyplýva, že najvyšší súd považoval skutkový stav za neúplne zistený, a to predovšetkým z dôvodu nevykonania dôkazov, ale aj nesprávneho vyhodnotenia dôkazov, ktoré vykonané boli. Podľa jeho názoru ak by správny orgán vykonal hneď všetky dôkazy riadne, tak by nedošlo k vydaniu celej rady nezákonných rozhodnutí. Uviedol, že správne orgány nepostupovali v zmysle platných právnych predpisov a vydávali zmatečné, nezákonné rozhodnutia, ktoré samé o sebe mali vady a ktoré boli výsledkom nesprávneho úradného postupu. V krátkosti zhrnul nesprávny úradný postup, ktorý špecifikoval v žalobe, keď podľa prvého rozhodnutia o priestupku zo dňa 26.1.2011 mal žalobca porušiť zákon o cestnej premávke, za čo mu bola uložená sankcia - pokuta 200 eur a zákaz viesť motorové vozidlo, pričom žalobca sa vzdal priamo na ústnom pojednávaní podania opravného prostriedku s tým, že následne podal návrh na obnovu konania, ktorý bol v konečnom dôsledku zamietnutý. V uvedenej veci následne Krajský dopravný inšpektorát začal z vlastného podnetu mimo

odvolacie konanie vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia o priestupku a dňa 24.2.2012 vydal rozhodnutie, ktorým bolo prvotné rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu zo dňa 26.1.2011 zrušené a následne bolo vydané nové rozhodnutie, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku a bola mu uložená totožná sankcia ako v prvotnom rozhodnutí, pričom na odvolanie žalobcu vydal Krajský dopravný inšpektorát rozhodnutie zo dňa 1.8.2012, v ktorom zmenil sankciu v časti uloženej pokuty. Žalobca sa obrátil na súd so správnu žalobou, ktorá bola súdom prvej inštancie zamietnutá, následne v odvolacom konaní bol rozsudok Krajského súdu v Prešove zmenený a Najvyšší súd SR rozhodnutie Krajského dopravného inšpektorátu zo dňa 1.8.2012 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Na základe uvedeného Krajský dopravný inšpektorát zrušil rozhodnutie o priestupku vydané dňa 31.5.2012 a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie, pričom dňa 27.11.2013 bolo žalobcovi doručené oznámenie o zastavení konania vzhľadom na to, že zodpovednosť za priestupok zanikla. Uvedený postup správnych orgánov považoval za rozporný s platnými právnymi normami, základnými zásadami správneho konania, nelogický a zmätočný, keďže správne orgány si od začiatku nezabezpečili dostatočné podklady pre zistenie skutkového stavu veci a dôkazy, ktoré boli zabezpečené, neboli správne vyhodnotené. Takýto postup podľa jeho názoru možno vyhodnotiť ako nesprávny úradný postup zakladajúci právo na náhradu škody. Konštatoval, že k dnešnému dňu neexistuje žiadne zákonné právoplatné rozhodnutie o priestupku a napriek tomu bol žalobca povinný zaplatiť pokutu a bol mu uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlo. Uviedol, že bol v dôsledku nezákonných rozhodnutí a nesprávneho úradného postupu vystavený právnej neistote takmer dva roky. Vo vzťahu k uplatňovanej škode mal za to, že táto vznikla v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom správnych orgánov a nimi vydanými nezákonnými rozhodnutiami. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd zmenil výrok I. tak, že žalobe vyhovie.

4. K odvolaniu žalobkyne podala písomné vyjadrenie žalovaná v ktorom uviedla, že sa nestotožňuje s názorom žalobcu. Poukázala na to, že rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ v Kežmarku, Okresný dopravný inšpektorát zo dňa 26.1.2011 nebolo v žiadosti žalobcu označené ako nezákonné, t.j. náhrada škody, ktorú žalobca požaduje nebola predbežne prerokovaná v súlade s § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. Prezentoval, že žalobcovi nemôže byť priznaná náhrada škody, ktorej sa domáha titulom uvedeného rozhodnutia, pretože žalobca nepodal proti tomuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok v súlade s § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. V súvislosti s údajným nesprávnym postupom uviedla, že žalobca tento bližšie nešpecifikoval, pričom poukázala na ust. § 9 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., z ktorého vyplýva, že pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu možno vychádzať len z výsledkov vybavenia žiadosti o preskúmanie postupu príslušníka Policajného zboru, s tým, že žalobca v konaní nepredložil a nepreukázal, že takúto žiadosť podal. Vo vzťahu k premlčaniu uviedla, že rozhodnutie Krajského riaditeľstva PZ bolo žalobcovi doručené dňa 1.3.2012, pričom žalobca sa domáhal náhrady škody vo výške 2 567 eur, ktorá mu vznikla v roku 2011, t.j. ak žalobca podal žalobu dňa 6.4.2016, jeho právo na náhradu škody bolo premlčané a s týmto názorom sa stotožnil aj prvoinštančný súd. Mala za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza zo správneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

5. Žalobca reagoval podaním zo dňa 11.4.2019, v ktorom uviedol, že presne špecifikoval nezákonné rozhodnutia vydané v konaní ako aj dôvody ich nezákonnosti, rovnako špecifikoval v čom spočíval nesprávny úradný postup. Poukázal na rozhodnutie najvyššieho súdu, ktorý vo svojom rozhodnutí deklaroval, že správne orgány v priestupkovom konaní nepostupovali správne. Podľa jeho názoru bolo konanie pred správnymi orgánmi zaťažené množstvom vád, ktoré mali vplyv na zákonnosť meritórnych rozhodnutí a v konečnom dôsledku aj na spôsob ukončenia priestupkového konania ako celku. Mal za to, že výška uplatňovanej škody bola riadne zdokladovaná a žalobca sa o vzniku škody dozvedel až keď mu bolo doručené rozhodnutie o zastavení konania z dôvodu, že v dôsledku uplynutia lehoty zanikla zodpovednosť za priestupok.

6. Žalovaná v podaní zo dňa 2.7.2019 zotrvala na svojom názore, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza zo správneho právneho posúdenia veci

7. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a § 378 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o

prípade, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

8. V prejednávanej veci sa žalobca domáhal náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom v rámci správneho konania o priestupku na nasledovnom skutkovom základe: Okresné riaditeľstvo PZ v Kežmarku, Okresný dopravný inšpektorát vydalo dňa 26.1.2011 rozhodnutie o priestupku č. ORP-DI-SK-385/2010, ktorým uznalo vinným žalobcu zo spáchania priestupku a uložil mu pokutu vo výške 200 eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 6 mesiacov. Žalobca sa vzdal odvolania proti tomuto rozhodnutiu na ústnom pojednávaní dňa 26.1.2011. Následne podal návrh na povolenie obnovy konania, ktorý bol zamietnutý. Krajské riaditeľstvo PZ v Prešove začalo z vlastného podnetu mimo odvolacie konanie vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia o priestupku č. ORP-DI-SK-385/2010 zo dňa 26.1.2011. Krajské riaditeľstvo PZ v Prešove, Krajský dopravný inšpektorát vydal dňa 24.2.2012 rozhodnutie č. KRP-P-11-004/KDI-BCP-2011, ktorým bolo rozhodnutie o priestupku zrušené. Okresné riaditeľstvo PZ v Kežmarku, Okresný dopravný inšpektorát opätovne rozhodol o priestupku rozhodnutím zo dňa 31.5.2012, č. ORP-DI-SK-385/2010, ktorým uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku a uložil mu pokutu vo výške 200 eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 6 mesiacov. Na odvolanie žalobcu rozhodlo Krajské riaditeľstvo PZ, Krajský dopravný inšpektorát rozhodnutím zo dňa 1.8.2012, č. KRP-P-114-002/KDI-BCP-2012, ktorým rozhodnutie o priestupku čiastočne zmenil vo výrokovej časti a uložil žalobcovi pokutu vo výške 150 eur a v ďalšej časti odvolanie zamietol a rozhodnutie potvrdil. Následne podal žalobca proti uvedenému rozhodnutiu správnu žalobu, o ktorej rozhodol Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 7.2.2013, č.k. 4S/30/2012-77 tak, že žalobu zamietol. Na odvolanie žalobcu proti tomuto rozhodnutiu rozhodol Najvyšší súd SR rozsudkom zo dňa 11.6.2013, sp.zn. 4Sžd/1/2013 tak, že rozhodnutie č. KRP-P-114/002/KDI-BCP-2012 zo dňa 1.8.2012 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Na základe uvedeného Krajské riaditeľstvo PZ v Prešove, Krajský dopravný inšpektorát rozhodnutím zo dňa 15.10.2013, č. KRP-P-168-014/KDI-BCP-2012 zrušil rozhodnutie o priestupku č. ORP-DI-SK-385/2010 zo dňa 31.5.2012 a vec vrátilo na ďalšie konanie. Dňa 27.11.2012 bolo právnenému zástupcovi žalobcu doručené uznesenie o zastavení konania vzhľadom na to, že zodpovednosť za priestupok zanikla.

9. Žalobca v prejednávanej veci označil ako nezákonné nasledovné rozhodnutia:

- rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ v Kežmarku, Okresný dopravný inšpektorát zo dňa 26.1.2011 č. ORP-DI-SK-385/2010
- rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ v Kežmarku, Okresný dopravný inšpektorát zo dňa 13.7.2011, č. ORP-DI-SK-385/2010
- rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ v Kežmarku, Okresný dopravný inšpektorát zo dňa 31.5.2012, č. ORP-DI-SK-385/2010
- rozhodnutie Krajského riaditeľstva PZ v Prešove, Krajský dopravný inšpektorát zo dňa 1.8.2012, č. KRP-P-114-002/KDI-BCP-2012.

10. Podľa ust. § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

11. Podľa ust. § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

12. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

13. Podľa ust. 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

14. Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

15. Podľa ust. 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné preťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

16. Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných preťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy prokurátorom.

17. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

18. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie postupoval správne, ak v prejednávanej veci skúmal a vyhodnocoval splnenie zákonných podmienok pre vyodenie zodpovednosti štátu za uplatňovanú škodu, ktorými sú v danom prípade nesprávny úradný postup/nezákonné rozhodnutie, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom/nezákonným rozhodnutím a vznikom škody.

19. Odvolací súd poukazuje na to, že štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím objektívne za súčasného splnenia vyššie uvedených troch podmienok. Pokiaľ absentuje čo i len jedna z týchto podmienok, nie je daný základ nároku na náhradu škody voči štátu.

20. Podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že v poradí prvé žalobcom označené rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ v Kežmarku, Okresný dopravný inšpektorát zo dňa 26.1.2011 č. ORP-DI-SK-385/2010 nemožno považovať za nezákonné rozhodnutie z dôvodu, že žalobca proti nemu nepodal riadny opravný prostriedok, z ktorého dôvodu nespĺňa kritérium nezákonného rozhodnutia v zmysle § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. Na uvedenom závere nič nemení neskoršie zrušenie uvedeného rozhodnutia v rámci mimo odvolacieho konania, tak ako správne uviedol súd prvej inštancie. Súd prvej inštancie rovnako správne vyvodil, že za nezákonné rozhodnutie je potrebné považovať rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ v Kežmarku, Okresný dopravný inšpektorát zo dňa 31.5.2012, č. ORP-DI-SK-385/2010, nakoľko ako právoplatné rozhodnutie bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Ostatné žalobcom označené rozhodnutia nemožno považovať za nezákonné, nakoľko nespĺňajú zákonom stanovenú podmienku uvedenú v § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003, t.j. neboli ako právoplatné rozhodnutia zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

21. Pokiaľ ide o nesprávny úradný postup, odvolací súd sa plne stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, ktorý má oporu v ustálenej judikatúre, že prípadné vady alebo nesprávnosti postupu orgánu verejnej moci ako činnosť smerujúca k vydaniu rozhodnutia, ktoré sa prejavia vo vydanom rozhodnutí, môžu byť posudzované iba z hľadiska zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, a nemôžu zakladať zodpovednosť za nesprávny úradný postup. Ak teda žalobca označil

za nesprávny úradný postup vady a nesprávnosti správnych orgánov, ktoré viedli k vydaniu rozhodnutí, nemožno jeho argumentácii priznať úspech.

22. Vo vzťahu k vyhodnoteniu vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom/ nezákonným rozhodnutím a vznikom škody ako ďalších podmienok pre vyvodenie zodpovednosti štátu za uplatňovanú škodu, odvolací súd konštatuje, že aj v tomto ohľade sa súd prvej inštancie jasným a zrozumiteľným spôsobom správne vysporiadal s argumentáciou sporových strán a na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. Vzhľadom k tomu, že žalobca odvíjal vznik škody od rozhodnutia Okresného riaditeľstva PZ v Kežmarku, Okresný dopravný inšpektorát zo dňa 26.1.2011 č. ORP-DI-SK-385/2010 a podľa jeho tvrdení mu škoda vznikla v apríli roku 2011, je zrejmé, že pokiaľ mu vznikla skutočná škoda, táto mu nevznikla v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím, nakoľko predmetné rozhodnutie nespĺňa kritérium nezákonnosti. Zároveň je potrebné prisvedčiť záveru prvoinštančného súdu, že aj v prípade existencie nezákonného rozhodnutia by bol nárok žalobcu na náhradu škody premlčaný, keďže zrušujúce rozhodnutie Krajského riaditeľstva PZ v Prešove, Krajský dopravný inšpektorát zo dňa 24.2.2012 č. KRP-P-11-004/KDI-BCP-2011 bolo žalobcovi doručené dňa 1.3.2012, ktorý dátum je začiatkom plynutia premlčacej doby (doručenie zrušujúceho rozhodnutia a zároveň deň kedy sa žalobca dozvedel o škode a o tom kto za ňu zodpovedá v zmysle § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.). Ak teda žalobca podal žalobu dňa 6.4.2016, podal ju po uplynutí premlčacej doby (1.3.2015).

23. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie (vrátane správneho výroku o trovách konania) podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne a právne správny potvrdil.

24. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p.. Vzhľadom k výsledku odvolacieho konania bolo zrejmé, že úspešnou stranou odvolacieho konania bola žalovaná. Nakoľko z obsahu spisu vznik trov odvolacieho konania na strane žalovanej nevyplýval, odvolací súd v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, prihliadol na procesnú ekonomiu a rozhodol tak, že žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).